

understøttelse af terror – Tjetjenien, den såkaldte beskyttelsesmur i Israel og andre steder, som hr. Kofod nævnte. Det vil jeg godt anerkende, for hvis man ikke kan se, at den slags ikke bekæmper terror, men fører til terror, er man jo fuldstændig ude af stand til at bekæmpe terror.

Men så vil jeg godt spørge hr. Jeppe Kofod: Når nu hr. Jeppe Kofod siger det så klart fra talerstolen, hvorfor er det så ikke en del af det forslag til vedtagelse, man fremsætter sammen med nogle andre partier? Når det nu er det, forespørgslen handler om, hvad er så baggrunden for, at man ikke benytter lejligheden til at få svar på nogle spørgsmål om de fundamentale demokratiske rettigheder og menneskerettigheder i forbindelse med kampen mod terror? Hvorfor nævner og kritiserer man ikke de eksempler, hvor tingene helt klart er kommet ud af kontrol? Det har jeg lidt svært ved at forstå, men det kan hr. Jeppe Kofod måske forklare?

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Det er meget simpelt. Vi slår fast i vedtagelsen – og det synes jeg er helt afgørende – at kampen mod terror skal ske i respekt for menneskerettighederne og folkeretten. Det er det, der er hovedbudskabet i vedtagelsen, og det kan vi fuldt ud tilslutte os.

Det er fuldstændigt rigtigt, som hr. Søren Søndergaard siger, at der er masser af steder i verden, hvor regimer bruger kampen mod terror som en undskyldning for at begå alle mulige andre former for ulovligheder og krænkelser af menneskerettigheder. Man behøver blot at læse Amnesty Internationals rapport, så kan man få tonsvis af eksempler, desværre også fra den vestlige verden. Det er jeg fuldstændig enig i.

Kl. 10.55

Men det, der er vigtigt for os, er ikke at nævne alle eksempler, og det kan vi heller ikke i en vedtagelse, der er begrænset til 150 ord. Det vigtige er at slå princippet fast og i øvrigt opfordre regeringen til at følge det princip i alle sager overalt i verden og i den udenrigspolitik, den fører. Det synes vi egentlig vi har fået med i vedtagelsen, det er vi sådan set tilfredse med, og jeg håber selvfølgelig, at også Enhedslisten stemmer for den, for den er et vigtigt budskab, også set i sammenhæng med den debat, vi skal have senere i dag.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Hr. Jeppe Kofod har jo fuldstændig ret i, at der overalt i verden er eksempler på, at regimer bruger den såkaldte krig mod terror til at underminere de demokratiske rettigheder og menneskerettigheder og dermed de facto ikke bekæmper terror, men understøtter terror. Det har hr. Jeppe Kofod fuldstændig ret i, men det er også derfor, det underer mig meget, at man ikke skriver i vedtagelsesteksten, at sådan er situationen, for det er jo med til at underminere troen på kampen mod terror.

Hvis vi tager en lang række lande, f.eks. Tjetjenien eller Israel, og folk ser, hvad der foregår, og får at vide, at det er en kamp mod terror, siger de: For guds skyld, det vil vi ikke være med til. Kampen mod terror skulle jo helst være noget positivt, og derfor kan jeg simpelt hen ikke forstå, at hr. Jeppe Kofod ikke har taget initiativ til, at der i hvert fald er en kort beklagelse af, at en række lande misbruger kampen mod terror til at underminere de demokratiske rettigheder, med i vedtagelsen. Men det skyldes måske, at man ikke kunne blive enige med Dansk Folkeparti og regeringen om, hvad det skulle være for nogle eksempler.

Dermed er virkeligheden, at den resolution, man har lavet, er fuldstændig indholdsløs. Der er nogle pæne ord, men man er overhovedet ikke enige om, hvad de betyder.

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Nej, jeg synes bestemt ikke, at vedtagelsen er indholdsløs. Jeg synes, at hr. Søren Søndergaard burde læse, hvad der står i vedtagelsen, og jeg kan ikke begribe, hvis det virkelig er sådan, at hr. Søren Søndergaard og Enhedslisten vil stemme imod den. Den siger klart, at dansk udenrigspolitik skal bygge på respekten for folkeretten og menneskerettighederne, også i kampen mod terrorismen, og det synes jeg er et klart og simpelt budskab.

Hvis vi begyndte at nævne eksempler i vedtagelsen, ville vi udelukke andre eksempler, og så kunne der spørges, hvorfor vi ikke tog de eksempler med. Det er jo et spørgsmål om principper, Folketinget forholder sig til, og her er det vigtigt for Socialdemokraterne, at der ikke er tvivl om, hvilken udenrigspolitik der skal føres, og hvilke principper den bygger på. Det er det, vedtagelsen slår fast, så jeg synes egentlig, hr. Søren Søndergaards spørgsmål er lidt på afveje,